

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Soomes kehtiva sõidukite registreerimist käsitleva määruse 1598/1995 sätete kohaselt peab Soomes alaliselt elav isik taotlema ajutise transiidiluba teises liikmesriigis varem seaduslikult registreeritud ja kindlustatud sõiduki jaoks, kui ta selle impordib või kui ta toimetab selle Soome kaudu teise liikmesriiki või kolmandasse riiki. Soomes alaliselt elav isik ei saa seega teises liikmesriigis varem registreeritud ja kindlustatud sõidukit Soomes transiidiloata kasutada. Transiidiluba saamise tingimuseks on omakorda, et teises liikmesriigis registreeritud sõidukit Soome importiv Soome elanik peatub piiripunktis, kus ta saab taotleda transiidiluba ja tasuda selle eest lõivu. Ta ei saa kasutada sõidukit Soomes enne, kui luba on antud. Transiidiluba antakse üldreeglina seitsmeks päevaks, mille jooksul peab sõiduki importija selle Soome sõidukiregistris registreerima, kui ta soovib kasutada sõidukit Soomes muul, kui transiidiluba alusel.

EÜ artikli 28 alusel on liikmesriikidevahelised koguselised impordipiirangud ja kõik samaväärse toimega meetmed keelatud.

Kui Soomes elav isik peab teises liikmesriigis registreeritud sõiduki importimisel või seda Soome kaudu teise liikmesriiki või kolmandasse riiki toimetades peatuma Soome piiril selleks, et taotleda sõiduki jaoks transiidiluba, viiakse läbi sõiduki süsteemne piirikontroll, mis ilmselt vastab EÜ artiklis 28 mõeldud koguselise impordipiirangu või samaväärse toimega meetme tunnustele.

Soome ei ole esitanud mingeid põhjendusi selle kohta, et transiidilubade süsteemi rakendamine on ainus viis tõhusa maksujärelevalve tagamiseks, mis praktikas tähendab seda, et Soomes alaliselt elav isik peab süstemaatiliselt täitma konkreetseid piiriületusformaalsusi, olles kohustatud peatuma lähimas piiriületuskohas ja taotlema transiidiluba, ilma et oleks ühtegi seadusest tulenevat tagatist, et teises liikmesriigis seaduslikult registreeritud, kindlustatud ja tehnoloogilise läbinud sõidukit saaks Soomes kasutada. Sellised süstemaatilised piiriületusformaalsused on oma põhiolemuselt piirang kaupade vabale liikumisele.

Kui Euroopa Ühenduste Kohus peaks leidma, et transiidilubade süsteemi võib üldiselt põhjendada EÜ asutamislepingu artikli 30 alusel (*quod non*), väidab komisjon, et transiidiluba seitsmepäevane kehtivusaeg on igal juhul põhjendamatult lühike.

Eeltoodu põhjal on komisjon seisukohal, Soomes kehtiva määruse 1598/1995 kohane transiidilubade süsteem on vastuolus EÜ asutamislepingu artiklitega 28 ja 30. Kui Euroopa Ühenduste Kohus peaks leidma, et transiidilubade süsteemi võib üldiselt põhjendada EÜ asutamislepingu artikli 30 alusel, väidab komisjon, et transiidiluba üldreeglina seitsmepäevane kehtivusaeg on igal juhul vastuolus EÜ asutamislepingu artiklitega 28 ja 30.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 9. veebruari 2005. aasta hagi Kreeka Vabariigi vastu**(Kohtuasi C-56/05)**

(2005/C 93/22)

(Kohtumenetluse keel: kreeka)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 9. veebruaril 2005. aastal hagi Kreeka Vabariigi vastu. Euroopa Komisjoni esindaja on õigusnõunik Dimitrios Triantafyllou, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis.

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- 1) kinnitada, et kuna Kreeka Vabariik ei ole siseriiklikku õigusse üle võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme ühtlastamaks siseriiklikku õigust nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiiviga 2003/48/EÜ hoiuste intresside maksustamise kohta (ELT L 157, 26.6.2003, lk 38) või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud, on Kreeka Vabariik rikkunud selle direktiivi artiklist 17 tulenevaid kohustusi.
- 2) jätta kohtukulud Kreeka Vabariik kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 1. jaanuaril 2004.